

TYDZIEŃ I**Dzień 1. Wj 3,1-14****Wprowadzenie 1.**

- Stając w obecności Bożej uczynmy znak krzyża
- Wzbudźmy intencję, prosząc aby wszystkie moje zamiary, decyzje i czyny skierowane były do większej służby i chwały Bożego Majestatu
- Wyobraźmy sobie spotkanie Mojżesza z Bogiem przy płonącym krzaku. Spróbujmy umiejscowić się na tej ziemi i wsłuchać w dialog.
- Prośmy w tej medytacji – Panie daj mi poznać Ciebie
- Rozpocznijmy rozważanie przeczytanego Słowa Bożego

Punkt pierwszy: Bóg objawia się Mojżeszowi – i nam. Tajemnicze objawienie Boga w gorejącym i nie spalającym się krzaku, głos płynący z jego środka oraz nazwanie ubożego miejsca, gdzie stoi Mojżesz – ziemią świętą – jest wyzwaniem dla tego, co wiemy i spodziewamy się o Bogu. Każdy ma jakieś wyobrażenia na temat Boga. Także Mojżesz je posiadał. Wezwany po imieniu, słyszy nakaz, aby zdjął sandały, gdyż miejsce na którym stoi jest ziemią świętą. Mojżesz znał tę ziemię nieurodzajną i jałową. I to właśnie miejsce jest – ku jego zaskoczeniu - ziemią świętą, tutaj obecny jest Bóg i objawia się chwała Boża. To nie tak, Mojżeszu, mówi Bóg. Nie możesz zamykać mnie w swoich wyobrażeniach, włączając w to, co - jak sądzisz - o mnie wiesz. To ja chcę Ciebie włączyć w mój plan, objawić Tobie moje posłannictwo.

W chrześcijaństwie Bóg zawsze mówi pierwszy i wychodzi do człowieka z inicjatywą. Teraz wychodzi z nią do mnie w miejscu, w którym jestem. Miejscem objawienia jest moje życie.

– Jakiego Boga w nim oczekuję?

Punkt drugi: Objawienie Bożego posłannictwa. Bóg objawia się Mojżeszowi w jego dniu powszednim jako możliwość i jako wezwanie do podjęcia zadania. Objawia mu swój plan: „Oto posyłam cię do faraona i wyprowadź lud mój, Izraela, z Egiptu”. „Kimże jestem, bym miał iść do faraona?” – pyta Mojżesz, bo wezwanie przekracza zakres jego możliwości. „Ja będę z Tobą” – odpowiada Bóg, wskazując na swoją moc.

Każdy, kto wkraczał na drogę wiary, naprzód był wzywany. Bóg nie mówi do nas w „ognistym krzewie”, lecz poprzez codzienność, w powszednich wydarzeniach, myślach,

spotkaniach, pragnieniach. Także przez rekolekcje radiowe. Daje nam poznać, że to są przestrzenie nowych możliwości, które On otwiera przed nami. Wejście w ten świat wymaga odwagi wiary. Dzięki niej Bóg umożliwia przemianę niemożliwego w możliwe. „Ja będę z Tobą” zapewnia. Wierzyć - to znaczy przyjąć zaproszenie do rozmowy z Bogiem. Odkrywać Jego zamiar wsłuchując się w to, co On ma do powiedzenia.

- Czy jestem otwarta na słuchanie Boga?
- Jakie oczekiwania wiążę z tymi rekolekcjami?

Punkt trzeci: Bóg większy od wszystkiego po prostu „Jest”.

Bóg objawiający się w tajemniczy sposób jest jednocześnie bliski i daleki, jest w świecie, ale nie jest ze świata. Jest Bogiem, który wychodzi na spotkanie, ale którego osiąść nie można. Objawia Mojżeszowi imię „Jestem, który jestem”. Jest samym istnieniem. Wszystko co istnieje, od niego pochodzi. Jest jeden Bóg prawdziwy i żywy. W każdej chwili podtrzymuje moje życie. Jest Tym, który jest dla nas, dla każdego. Otwarty ku człowiekowi, chce go znać, obdarzać miłością i swoim życiem.

Istnieję, żyję - dzięki Bogu. Jest to zasadnicza i podstawowa prawda naszej wiary.

- Czy znajduję w niej oparcie dla drogi mojego życia?
- Czy mam świadomość, że Bóg obdarza mnie życiem nieustannie i zawsze w nim jest?
- Nasze rozważania zakończmy osobistą rozmową z Panem o tej medytacji i odmówmy „Ojcze nasz”